D·N
24/9 1948

Det väsentliga i valet

Den mest roande reflexionen till valet har sannolikt gjorts av Svenska Dagbladet. Med ledsnad fastställer tidningen att socialdemokratin bottenskrapat sina väljartillgångar, och med evilja plåstår den att detta beror på en del folkpartitidningars "hetsiga" propaganda. Bekom denna tanke ligger en tydlig belåtenhet med den egna insatsen. Man har inte eggat väljarna för mycket, det är inte högern som drivit fram regeringspartiets reserver; bästa beviset är ju att den inte ens lyckats mobilisera sina egna stamtrupper. Tidningen är att lyckönska till sitt goda samvete, som efter denna prestation måste anses fastare än den svenska graniten.

Den barnsliga tanken berör emellertid en väsentlig sak. Vid ett vida högre valdeltagande än som någonsin förr förelegat i Sverige har socialismen rönt en bestämd, om än inte avgörande motgång. Före valet skulle säkerligen de allra flesta kännare av valstatistiken utan tvekan ha påstått att en röstfrekvens på 82 procent måste medföra en överlägsen seger för regeringspartiet. En frammarsch för de icke socialistiska partierna kunde, så resonerade man, ske blott under förutsättning av ett lågt valdeltagande; hemmasittarna inom de folkgrupper vilkas återtal brukar rösta socialistiskt skulle spela oppositionen segern i händerna. Med tanke på tidigare erfarenheter var denna synpunkt naturlig. De största reserverna har, såsom de socialistiska valmakarna ofta betonat, funnits inom de grupper i vilka dessa personer sett sitt givna klientel.

Att dessa spekulationer på en seger genom likgiltighet slagit fel är ur en synpunkt bekräftligt: en misslyckad regering stannar. Ur andra synpunkter är vad som skett tilltalande. Ett alltför högt valdeltagande är visserligen farligt såsom bevis på extrema motsättningar, men denna situation föreligger inte i Sverige har väsentligt närmare hittills varit anmärkningsvärt låg — och den går icke heller nu över genomsnittet för europeiska demokratier. Ett starkt politiskt intresse har hittills av alla ansetts eftersträvansvärt, och det är också någon fråga om smakligt över tanken att slopa den skall vara det fria samhällets barriär. I och för sig är det glädjande att det svenska folket förstår sammu politiska aktivitet som låt oss säga Schweiz, Holland och England, och att alla socialgrupper deltar i valen i ungefär samma proportion.

Men därjämte visar det skedda att den absurda, från marxismen hämtade föreställningen om avgränsade sociala klasser och dessa klassers bundenhet vid bestämda politiska åskådningar håller på att bryta samman. Och med dess sammanbrott bör följa inte blott ett undanskjutande av de doktrinära socialiseringsplanen som sedan årtionden förgiftat debatten och snedvridit handlandet, utan också en utjämning — ett nedbrytande av föråldrade skrankor och uppkomsten av en okonstlad jämlikhetskänsla.

Det klasstänkande som ännu står kvar är knutet vid det gamla motstatsparet företagare —arbetare. Så länge man med Marx trodde att samhället huvudsakligen skulle komma att bestå av rika fabriksägare och fattiga fabriksarbetare var detta klasstänkande förståeligt. Numera är det så falskt, så erkänt och bevisligt falskt, att dess kvardröjande framstår som ett bevis på de sociala vidskepelsernas seghet. Hur kan man fortsätta att sprida legenden att det skulle finnas någon naturnödvändig politisk motsättning mellan företagare, anställda och arbetare då det stora flertalet medborgare äro på ungefär samma inkomstnivå och för ökat välstånd är beroende av samma betingelser? Själva orden arbetare och arbetarklass är fördummande, agitationsord ägnade att skapa falska föreställningar.

Med klasstänkandets försvinnande bör det bli klart för alla att de stora frågorna måste fritt prövas av envar, att yrket eller samhällsställningen icke ger någon säker vägledning. Om — för att ta det viktigaste exemplet — socialiseringen kan bevisas medföra ökat välstånd under bevarande av friheten, så är socialisering önskvärd ur alla vår synpunkt — med undantag för ett litet fåtal rika, som inte bör ha något bestämmande inflytande. Om åter socialisering vissa innebära förströelse för både frihet och välstånd, så ligger det i allas intresse att bekämpa den — med undantag för ett fåtal förmyndarnisäkor och byråkrater, som vi bör akta oss för. Inbillningen att en sor samhällsgrupp har nytta av det sosskadar en annan grupp är totalt. Utjämningen har nått tillräckligt långt för att vi alla skall inse att vi seglar i samma båt, att vi i de väsentliga punkterna har samma intresse.

"Med synnerlig välvilja mottogs hr Taub

av Dagens Nyheters blivande chefredaktör vid ett sammanträffande våren 1946, påstår Morgon-Tidningen förtjänt i sitt torsdagsnummer. Tidningen anser sig vidare kunna konstatera att Dagens Nyheter på tal om hr och fru Taube framtvingana avresa från Sverige underlätit att påpeka att makarna tidigare varit knutna till Dagens Nyheter som korrespondenter i Prag.

Professor Tingstens inställning gentemot paret Taub kan bl. a. bero på att det faktum att han den 13 juni 1946, eller inte full 14 dagar efter sitt tillträde till posten som chefredaktör för Dagens Nyheter, skickade hr och fru Taub en skriftlig uppsägning från deras engagemang i tidningen. Vad beträffar Morgon-Tidningens beskyllning mot Dagens Nyheter för att ha hemlighållits sina förbindelser med Morgon-Tidningen och uppkomsten av en okonstlad jämlikhetskänsla.

Det klasstänkande som ännu står kvar är knutet vid det gamla motstatsparet företagare —arbetare. Så länge man med Marx trodde att samhället huvudsakligen skulle komma att bestå av rika fabriksägare och fattiga fabriksarbetare var detta klasstänkande förståeligt. Numera är det så falskt, så erkänt och bevisligt falskt, att dess kvardröjande framstår som ett bevis på de sociala vidskepelsernas seghet. Hur kan man fortsätta att sprida legenden att det skulle finnas någon naturnödvändig politisk motsättning mellan företagare, anställda och arbetare då det stora flertalet medborgare äro på ungefär samma inkomstnivå

Nu i bokhandeln!
Problem under överkonjunktur
av
TORSTEN GÄRDLUND
Ur innehållet:
• Introsena och förnuftet
• Hur stort förvar har vi råd till?
• Penn'ngpolitik eller direkta kontroller
• Riksbankens ansvar
• Efterkrigsekonomin och framtiden
• Reformer vid fortsatt överkonjunktur
• Kontrollerna och framtidskrandet
Förlag: 3:50
SVENSKA EKONOMFÖRENING:N

Det nya namnet
BENGT V. WALL

En enig kritik lovordar
VÄNNEN PATRIK
"...en sann och ren njutning... ett av de ljusaste löfrena i ung svensk litteratur."
Olle Holmberg i DN
5:e tusendet i press
11:50
TIDEN

Tryckfrihetsjury

Av justitierådet NILS ALEXANDERSON

DEN TRYCKFRIHETSJURY som presenterades av konstitutionsutskottet fick i de vidlyftiga kammardebatterna om tryckfrihetsreformen icke förord av en enda talare utom utskottet, men däremot skarpa hugg från alla sidor. Det var uppfriskande att finna professor Herlitz kalla den ett monstrum, högerledaren Hagberg i Malmö (medlem av niomannakommittén) förklara att den givit honom "ångest av en chock" och den socialdemokratiske redaktören Olovson i Västerås sluta sitt anförande i presseksbatten med denna vädjan: "Vad ni än gör, rösta inte för utskottets förslag beträffande juryn."

Eljest skiftade åsikterna betydligt. Där var förvånare av det kungliga förslaget. Där fanns de som vemodigt sände en tillgiven blick tillbaka till juryn som den såg ut före år 1937, med tre ledamöter utsedda av varsitt parti och två av domstolen. Motståndare till hela juryinstitutet ville lägga avvideomålen i händerna på underrätten eller på en för hela

Barnsjukhuset
Samariten
sjukhusets telefoner sammanföras till växel med
nr. 44 06 70
måndagen den 27 september 1948 kl. 9.

Redaktör – ombudsman – reklamchef
Rutinerad journalist, utr. stillst, pol. kunnig, god organisatör, idérik och med utpräglat reklamsinne, önsk. omhyte av anställn., gärna inom industri, näringsorg. ell. dyl. Sv. t. "Publicist — organisatör", Dagens Nyheter, Stureplan.

BEFATTNINGEN SOM
HUSMODER
vid Göteborgs stads och Göteborgs och Bohus läns centralanstalt, Skol- och Vårdhemmet Stretered, Kållered, förklaras härmed till ansökan ledig för tillträde den 1 januari 1949.
Befattningen avlönas enligt lönegrad 17 i löneplanen till tjänsteregementet för landstingens befattningshavare, innebärande en grundlön av 6.388 kr. vartill kommer rörligt tillägg med f. n. 12 %. Sökande som har utbildning som husmoder eller ekonomföreståndarinna vid Fackskolan för hushåll ekonomi i Uppsala, Statens skickelseminarium eller annan därmed jämförlig utbildning har företräde. Därjämte bör sökande hellst ha praktisk erfarenhet av ett internats skötsel samt vana att leda personal. Läkarintyg skall vid anfordran företes.
Till Stretered för Skol- och Vårdhemmet Stretered, adr. Kållered, ställd ansökan åtföljd av meritförteckning och övriga handlingar, sökanden önskar åberopa, skall vara Styrelsen tillhanda senast den 10 oktober 1948.
Närmare upplysningar om tjänsten lämnas av rektor Arne Larsson, tel. Kållered 581.
STYRELSEN.

JUNIOR AUDITOR
preferably "civilekonom" and unmarried, required for Internal Auditing Department of International Concern. Good salary, generous travelling allowances and pension offered to the right man. Must be prepared to travel inside Scandinavia. Write in English or Swedish to 'AUDIT', Dagens Nyheters Huvudkontor.

TOPPFÖRSÄLJARE — SCHLAGERARTIKEL.
100.000 st. förp. à 2:50 brutto skall ut inom en månad. Vi söka därför en 10-tal verkligt driftiga försäljare på olika distrikt, som besöka grossister och detaljister inom kortvaru-, cigarr-, pappers- och lanthandelsbranscherna. Svar med ref. till "Förbrukningsartikel — prov.-basis" 25 33 00 (Telefonsvar), eller Dagens Nyheters Huvudkontor, Sthlm.

PRESSGRANNAR

Regeringsinviten till bondeförbundet kommenteras i berömmande ordalag av Morgon-Tidningen (s):

Även om socialdemokratin med rätta ser valutgången som en förnyad fullmakt att ensam regera landet, är det klart att partiet med sin ofta framhållna önskan till samarbete finner det vara värdefullt om en breddning av regeringen derlaget kan ske. Högern, folkpartiet och kommunisterna är emellertid av kända skäl ur spel i det avseendet. Kvar står bondeförbundet, med vilket socialdemokratin under 30-talet bedrev en svensk politik givande samarbete. Överläggningarna på onsdagseftermiddagen mellan statsministern och bondeförbundets vice ordförande, dr Hedlund i Rådom, utgör ett naturligt uttryck för viljan att uppnå enighet om de väsentliga linjerna i den aktuella politiken. Man kan efter partiledarnas diskussion utgå ifrån att samtalet gällt att utröna om det finns förutsättningar för en samverkan antingen i regeringen eller på annat sätt. Vad kontakten kan leda till står ännu i vida fjärlet.

Beträffande socialdemokratina ställning till det största oppositionspartiet har regeringsunderlaget funnit en särskild deklaration påkallad:

Ett samarbete i regeringsställning med folkpartiet är givetvis uteslutet för socialdemokraterna del redan av den anledningen att folkpartiet numera utgör det klart främsta oppositionspartiet och som sådant bör ha sin uppgift i att utforma ett alternativ till regeringsprogrammet. Om man på folkpartihåll skulle förklara att man ej vore intresserad av att vara förhållandet, framstorne på vissa håll, skulle förvetalla sig en möjlighet till dylikt samarbete i regeringsställning, måste det bero på att man inte tagit sin egen förnetiska ställning med socialdemokratin på allvar. Hr Ohlin själv tycks dock tidigt ha insett att folkpartiet och socialdemokratin icke har några betydningspunkter tillräckliga för ett samarbete.

Resonemanget är riktigt endast om man använder ordet samarbete för att beteckna specialuppgörelser. Folkpartiet hävdar nu som tidigare att en verklig samling, byggd på ömsesidiga hänsynstaganden och omfattande alla demokratiska riktningar, skulle vara till lycka för vårt land. Den sortens samarbete tycks emellertid ännu inte intressera socialdemokratin. Den begränsade uppgörelsevilja som därifrån annonseras har också sina originella drag, som Stockholms-Tidningen (fp) framhäver:

I samma veva som statsministern vänder sig till bondeförbundet förklarar han att kugsen kan fullbildas och regeringen "lugnt" arbeta vidare. Detta går inte alls ihop. Hänvändelsen till bondeförbundet visar att socialdemokraterna är vill medverka om att detta majoritetsställning i andra kammaren rubbats. De blir i många fall beroende av antingen kommunistiskt eller borgerligt stöd. Härtill kommer att vallarmajoriteten gått emot socialdemokraterna, farän valsystemet gett de senare ett par, tre mandat mer än de borgerliga. Denna "slumpens skördar", som hr Ohlin träffande kallade dem i sitt tal på onsdagen, är en alltför bräcklig grund för hr Erlander och regeringen att bygga något lugn på.

Svenska Dagbladet (h) understryker ännu starkare det reella förhållandet mellan den stolta självständighetsdeklarationen och inviten till bondeförbundet:

Hr Erlanders belåtenhet med valresultatet var alltså blott skenbar. Socialdemokraterna förstår mycket väl att trots rösteökningen deras styrka i andra kammaren vilar på en bräcklig grundval, eftersom de ovillkorligen behöva kommunisternas 9 röster för att få tryggad majoritet mot de borgerliga. Inför perspektivet, att det stora antalet poströsster i år kan komma att tjänstgöra nagon segda majoritet i kammaren, blir ställningen ännu mera vansklig. Ingen annan socialdemokratisk regering i Europa, varje sig i Norden eller i Storbritannien, är beroende av ett så kompromettera parti som kommunisterna, och det i högsta grad föredömjukande för våra socialdemokrater att motta stöd från en grupp som dirigeras utifrån och med vilken man, åtminstone politiskt, uppe ett allt genmskap.

Om således inviten till bondeförbundet har sin klara motivering, återstår att se dess resultat. Det har sitt intresse att ta del av RLF-tidningens synpunkter på frågan, skrivna omedelbart innan den aktuallserades officiellt:

En helt nyligen företagen opinionsundersökning visar ju att inte mindre än 64 procent av vårt folk efter valet önskar en samregering av några slag. Endast 15 procent har uttalat sig för bibehållandet av enpartiregeringen. Från regeringens sida har emellertid under valkampanjen vid flera tillfällen uttalats att man inte vill ha någon samlingsregering på bred bas. Därmed kunde en samverkan tänkas med ett eller två av de andra demokratiska partierna vara utesluten gav anledning till något sådant.

Högern och bondeförbundet har med hänsyn till valutgången självfallet ingen parlamentarisk väre sig bindning eller skyldighet att inträda i någon samregering. Folkpartiet skulle givetvis kunna ha det. Men det får nog betraktas som mycket osäkert, om den i alla fall realiter segrande socialdemokratin skulle vara intresserad av att få representanter för detta parti. Därtill har nämnstningarna under valrörelsen varit alltför markerade.

Därför kan man med till visshet gränsande sannolikhet förutsäga att allt kommer att bli som förut under förutsättning att icke den utrikespolitiska himlen mulnar till i så hög grad att en samlingsregering motiveras av motsvarande orsaker som under krigstiden.

Med kännedom om bondeförbundets förtänksamhet torde det vara rimligt om partiet håller sitt svar på regeringsinviten öppet till dess de definitiva sammanräkningar resultaten föreligger och därmed också den definitiva mandatfördelningen i andra kammaren.

Aseas ryska leveranser har inte tått den omfattning som hr Myrdal och hans pressa fram när muljardkrediten utlovades, erinrar Vestmanlands Läns Tidning (fp) och påpekar att sparen av omställningen är väl synliga i Västerås:

Hotelserna från hr Myrdal innebar att staten skulle ordna storbeställningen med Asea genom att antingen själv överta eller slå till en amerikansk sälteföreta det tyska AEG:s svenska anläggningar. Faktum är att Asea både upp ett stort byggnogram, vars utformning givetvis påverkades av den stora andel företaget ansågs skola få i miljardkreditleveransen till en svensk köpare av omställningen är väl synliga i Västerås:

Ett exempel, framhäver den citerade tidningen, på hur det går till när "tyssasvalet revideras" så kallat.

det slags konflikter som här blir aktuella och att just människens bedömande av jury skapar det behövliga korrektivet. Och den betydelse juryn haft och har för en fredlig samhällsutveckling, som hinder för en mening motsättning mellan juridiktion och folklig uppfattning, kan knappast överskattas. Den invändningen mot juryinstitutet som på juristhåll stundom yppas, att det också är ett hinder för enhetlighet och konsekvens i tryckfrihetsrättskipningen, kan jag icke tillmäta nämnvärd betydelse. På detta område får varje enskilt fall nästan alltid sin särskilda färg av omständigheterna och miljön; för prejudikaträttskipning finns här ett ogiltigt litet utrymme. Vill man till på köpet ersätta juryn med en central domstol utan bekantskap med "de lokala förhold", är man rikligt inne på avvägar.

En grundsats i fråga om juryns bildande bör — särskilt sedan man återigen blivit tämligen allmänt ense om olämpligheten att efter den offentliga handläggningen slut lära sig lämpade personer för parterna själva ta del i juryns hemliga överläggning och omröstning — kunna fastslås såsom oumbärlig, såsom något för juryinstitutet alldeles konstitutivt. Nämligen att juryn icke skall direkt välja vare sig för det särskilda målet eller så att den är en permanent, för de intresserade till sin sammansättning på förhand känd nämnd. Utan den skall framgå genom lottning ur en lista på för sådant uppdrag lämpade personer. Lämpligen bör också parterna medges rätt att från lottningen utesluta ett antal av personerna på listan. På dessa principer är också det vilande förslaget byggt. Jurymannalistans storlek är satt till 24 personer, ur vilken genom utesluning och lottning skall framkomma en jury om 9 ledamöter. För min del hade jag gärna sett att för Stockholm med dess relativt talrika mål listan hade gjorts mera omfångsrik. Om värdet av bestämmelsen att listan respektive jurym skall till en tredjedel uppta nämndemän eller f. d. nämndemän kan man väl ha delade meningar. Det beror på hur nämnden i den nya allmänna rättegångsordningen kommer att se sig. Vid uppgörandet av jurymannalistan bör valkorporationen icke vara inriktad på att den som en jury av parnpar i det offentliga livet.

Valkorporationen ja! Här är onekligen organisationsgrupperna mets crux. Av vem skall det anförtros att — för fyra år i sänder — uppställa jurymannalistan? Förslaget har stannat vid att lägga valet i händerna på landstingen och stadsfullmäktige i de juridiskt som icke deltar i landsting. Att denna lösning av problemet icke är bekänligheter och gnagande klart. Men det har onekligen icke kunnat anvisas något alternativ som när allt kommer till allt bör tillerkännas företräde. Det stadgas att de valda bör vara kända för omdömesgillhet, självständighet och rättskärlighet. De bör tillhöra skilda samhällsgrupper och meningsriktningar samt representera olika delar av juryns jurisdiktionsområde, som är hela länet. Man får sätta sin lit till att dessa anvisningar i förening med fardrag för berättigad kritik skall förhindra missbruk. Att icke proportionella val, utan enkla majoritetsval kommit till användning här bidra till motverkande av olämplig politisering.

Konstitutionsutskottet hade inte nytt uppslag att komma med i fråga om valkorporationer, det anslöt sig i den punkten till det vidlyftiga förslaget. Men då dessså valkorporationer anförtrodde utskottet en uppgift av alldeles annat slag. De hade att direkt utse en fast länsr-"jury" om nio personer med en fyraårig funktionsperiod. Vad jag synes angivit som det för juryinstitutet oumbärliga, konstitutiva elementet skulle alltså bortfalla. Ingen utlottning av en jurymannaskår, ingen utesluningsrätt för parterna. Resultatet bleve icke längre en jury, utan en sånnd, men en nämnd utan samverkan med domstolen och med en omröstning som förblir hemlig och där alltså hitet personligt ansvar för nämndemännens ifrågakommer. Utskottsordföranden framförde i andra kammaren den besynnerliga uppfattningen att denna länsnämndsjury skulle utgöra ett hinder för att domar i likartade mål utföllo olika i t. ex. Norrbottens och i Göteborgs och Bohus län. Hur han härvid resonerat är mig fördolt. Det synes emellertid vida sannolikare att en sådan procedur för juryns utvidjande lätt finge till följd att juryns sammansättning bleve starkt politiskt betonad och alltså verkan den motsatta till vad som avsågs. I fråga åter om mål med ringare eller intet politiskt inslag — den stora huvudmassan — erinrar jag ävyn om hur individuellt nyanserade tryckfrihetsmålen i regel är och hur litet utrymme det därför finns för bekymren om "enhetlighet och konsekvens". I pressrättskipningen.

Men det lönar sig knappast att spilla mera krut på utskottsförslagets döda hök.

I rent lagtekniskt hänseende står otvivelaktigt kommittéförslaget högt över tidigare förslag. Kommitten hade ju ock till sitt förfogande förnämlig expertis på detta område. I vissa fall kan finessen tyckas ha skjutit över målet. Det är 1937 i tryckfrihetsförordningen 2:11 instituten, närmast från 1812 års förslag härstammande stadgandet att rätt att i tryck utge allmän handling ej medför befrielse från ansvar för det misbruk av tryckfriheten som skriftens utgivande kan innefatta, har i förslaget utmönstrats. Kommitten anser bestämmelsen obehövlig, enär "rätten att offentliggöra allmän handling endast är en sida av en allmän publikationsfrihet". Det är nog riktigt, men lika säkert är att både en mera än hundraårig praxis och äldre ändringsförslag, även sådant av helt officiellt ursprung, på goda sätt ansett grundlagen intill 1937 så på den ståndpunkten att där ej annat uttryckligen stadgats en allmän handling alltid kunde straffblöt avtryckas, således ock sådana inlagor av enskilda i ett allmänt ärende som innebure ärekränkning. Och att bland allmänheten samma uppfattning var allmänt utbredd är likaledes ett faktum. Kommittén yttrar nu (s. 243 i betänkandet): "Uppenbart är att såväl otillåtet yttrande som otillåtet offentliggörande kan förekomma i samma skrift. Motsvarighet till stadgandet i 2:11 torde alltså vara obehövlig." Men det är ju alls icke fråga om handlingar vilkas offentliggörande är otillåtet, utan om det fall att handlingen e j faller under publikationsförbud, men ändock dess utgivning är tryckfrihetsmissbruk.

(En tidigare artikel av samme författare, "Rondansteckningar till tryckfrihetsreformen", var införd i Dagens Nyheter 21 september).

Befattningen som
Kamrer och ombudsman
i Lindes Sparbank, Lindesberg, kungöres härmed ledig till ansökning. Befattningen skall tillträdas den 1 maj 1949.
Ansökning, åtföljd av de handlingar sökanden önskar åberopa och med uppgift å lönean språk, skall ställas till Ordföranden i styrelsen för Lindes Sparbank, adress Lindesberg, och hava inkommit senast den 1 november 1948.
Vidare upplysningar kunna erhållas eller hänvändelse till Sparbankens styrelse.

Experienced Senior Auditor
preferably Swedish Authorized Auditor, required for International Concern. Applicant must have thorough knowledge of auditing theory and practice and be prepared to travel inside Scandinavia. Good salary, generous travelling allowances and pension offered to the right man. Write in English or Swedish giving full details of education, experience, minimum salary desired, personal qualifications, etc. to "AUDIT", Dagens Nyheters Huvudkontor.

SJUKSKÖTERSKEELEVER från kontinenten sökes av SHENLEY (MENTAL) HOSPITAL (resers-hem), nära St Albans, Hertfordshire, England. Kunskap i engelska fordras. Lönen verskkna enligt gällande bestämmelser med £ 100–105 per år plus fritt uvrer, tvätt och uniform, utöver 4 £ per år 8-årig kurs för erh. av sjuksesjukskötarskeexamen. Alla med behandlingsdelar förekal. utbildn. Bas, t. exempelv. närh. av London, Sälskaperskuhb org. av kåren, många möjl. till rekreation Sökande skall uppge ålder, födelseort o. föräldrarna nationalitet (för utgrnärt. av uppehållstillstånd) Resesersätt. betalas vid framkomsten. Ansökan gäller även kvalificerade sjuk. ekvat. sjuksköterskor, som ö. anställning för begränsad tid. Dessa får resersbidrag efter 6 mån. tjänstgöring. Alla ansökn skall ha till The Matron at Hospital and ref A 474

Gävmaskiner = 0,3 —0,7 kbm.
lediga för utbyrning.
MASKINFÖRMEDLINGEN,
Linköping. Tel. 242 31. (Pers. Krute)

LÄKARE
Med. dr Felix Novak
HOGBERGSGATAN 20. T. 40 90 03.
Mottagning vard. 14—18 utom lörd.
Medl. av Stockholms Läkarförening.
Doktor Erik Palmquist
har återtagit praktiken.
Olandsgatan 56, 3 tr. Tel. 40 42 22.
Medl. av Stockholms Läkarförening

Världssensationen som alla talar om
"En bok som skakar Ert hjärta, Edra sinnen och känslor, tills Ni läst sista raden av dess 240 000 gripande ord."

NICK
av
Willard Motley
Nytt berörn varje dag om höstens sensationella översättningsroman.
Vecko-Journalen
(Slig Ahlgren):
"En etnk besatthet glödgar det tunga episka stoffet, och de sista tvåhundra sidorna är en enda gastkramande klimax."
Morgon-Tidningen:
"En våldsam anklagelse mot det kapitalistiska samhället."
Upsala!:
"En utmärkt roman ...en märklig roman."
18:50, inb. 24:50
Wahlström & Widstrand

Bestubada homma med vår EL-HEMTURK
Hjälte familjens hätteskälla

Härligt Uppfriskande!
Begär prospekt!
HJ. MALMSTEN
Hantverksorg. 81
Sthlm. 50 00 50.
Tag till vana att dagligen studera småannonserna i Dagens Nyheter. Det är ett givande studium.

© Tingstensamlingen Publicerad med tillåtelse av Dagens Nyheter AB.